

РЕШЕНИЕ

№ 2621

гр. София, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 19.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **6866** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ПИК ЕНД М ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.6, офис 5, представлявано от управителя М. И. М. срещу РА № Р-22221022001084-091-001/17.03.2023 г., издаден от Д. В. П. на длъжност Началник на сектор, възложила ревизията и И. В. А. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 752/06.06.2023 г. на Е. С. П. - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, в частта, с която на дружеството са установени допълнително задължения за данък добавена стойност (ДДС) по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в размер на 24 097,00 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 11 023,40 лв. за данъчни периоди м. 09.2018 г., м. 10.2018, м. 01.2019, м. 02.2019 г., м. 05.2019 г., м. 06.2019 г., м. 09.2019 г., м. 10.2019 г., м. 01.2020 г., м. 06.2020 г. и м. 03.2021 г. Жалбоподателят оспорва изводът за нереалност на

доставките, като твърди, че не са били налице основания за непризнаване на правото на данъчен кредит по тях. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени РА и да присъди на дружеството разноските по делото.

Ответникът по жалбата – директорът на дирекция „ОДОП” – [населено място]-град при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП” – С.-град.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

„ПИК ЕНД М ИНВЕСТ“ ЕООД е местно юридическо лице, регистрирано по ЗДДС на 27.03.2014г. с предмет на дейност през ревизирия период проектиране на инвестиционни проекти, производство на арматурни заготовки и строителни материали, търговия със строителни материали, ремонтни дейности.

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР от 04.03.2022г., издадена от М. К. - орган, оправомощен да възлага ревизии със Заповед № РД – 01-128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП – [населено място]-град. Възложената ревизия е с предмет установяване на задължения за ДДС за периоди 01.08.2018г. – 31.12.2021г., със срок на завършване на ревизията три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Определен е ревизирият екип. Заповедта за възлагане на ревизията е съобщена на 18.03.2022г. С последваща заповед от 17.06.2022г., издадена от същия орган, е удължен срокът на ревизията с два месеца – до 18.08.2022г.

С решение № 22221022001084-098-001/25.10.2022г. директорът на ТД на НАП – С., по повод на преназначаването на лицето, възложило ревизията на друга длъжност, за което са представени доказателства по делото, на основание чл. 7, ал.3 от ДОПК, е иззел разглеждането и решаването на възложената ревизия от компетентния орган по приходите и е възложил правомощията по разглеждането и решаването ѝ на друг орган, равен по степен на този, от когото е иззета, а именно на Д. В. П. - орган, оправомощен да възлага ревизии със Заповед № РД – 01-849/31.10.2022г. на директора на ТД на НАП – С.-град.

Резултатите от ревизията са обобщени в ревизионен доклад с № Р-22221022001084-092-001/18.11.2022г., който е съобщен на управителя на дружеството на 28.11.2022г. Срещу доклада е подадено възражение, което не е възприето. В срока по чл.119, ал. 2 ДОПК е издаден РА № Р-22221022001084-091-001/28.03.2022. РА е издаден от Д. В. П., встъпила в правомощията на органа, възложил ревизията, и от ръководителя на ревизията.

С РА са възприети изцяло констатациите по РД и са установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 09.2018 г., м. 10.2018 . м. 01.2019, м. 02.2019 г., м. 05.2019 г., м. 06.2019 г., м. 09.2019 г., м. 10.2019 г., м. 01.2020 г., м. 06.2020 г. и м. 03.2021 г. са установени допълнително задължения за данък добавена стойност (ДДС) в общ размер на 24 097,00 лв. главници в резултат на непризнато право на данъчен кредит по фактури, издадени от „ЮНАЙТЕД ПАРТНЪРС ЕЙЧ АР“ ЕООД и „ФИНАНСОВИ АНАЛИЗИ СДР“ ЕООД и са начислени лихви за забава в размер на общо 11 023,40 лв., включително и по повод на сторнирани с кредитни известия фактури, издадени от „НЕДСТИЙЛ КЪНСТРЪКШЪН“ ЕООД и „АСПЕН СТРОЙ БИЛД“ ЕООД. По отношение на главниците актът е обоснован от фактическа и правна страна с извода за липсата на реални доставки, респ. с липсата на право на данъчен кредит.

Дружеството жалбоподател е обжалвало ревизионния акт в посочената част по административен ред. С Решение № 752/06.06.2023 г. на Е. С. П. - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, РА е потвърден изцяло в тази част.

Във връзка с оспорването на валидността на положените електронни подписи, по делото, чрез заключението на вещото лице по С. се установи следното:

Ревизионният акт и ревизионният доклад са подписани в периода на валидност на електронните подписи. Датата и часа на полагане на електронните подписи, положени от локалната работна станция на титуляря на електронния подпис са удостоверени от квалифициран електронен времеви печат, положен от доставчика. През цитираните по-горе периоди на валидност, същите не са били временно спрени или прекратени. Съдържанието на подписаните документи може да се гарантира след извършеното подписване на съответните дати.

Вещото лице е констатирало, че „Информационно Обслужване“ АД в качеството му на доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги не е извършило валидиране след подписване на съответните документи.

Електронните подписи са свързани с авторите на подписите единствено чрез три имена, уникален имейл адрес за организацията към която е асоцииран и уникален серийен номер. Във всички изследвани електронни подписи липсва ЕГН или друг признак в сертификационните вериги.

В електронния подпис на Д. В. П., при посочване на юридическото лице се констатира запис „ТД на НАР С.“. Като титуляр на електронните подписи е посочено юридическо лице, което не съществува - "ТД на НАП С.". В електронните подписи на М. А. К., И. В. А. и Н. И. М. при посочване на юридическото лице се констатира запис - Националната агенция по приходите – титуляр. Техническите констатации на вещото лице (не направените правни оценки и изводи) не се оспорват от страните. Обосновани са подробно, поради което съдът ги възприема изцяло.

По отношение на спорните доставки, за които не е признато правото на данъчен кредит по ЗДДС по делото се установи следното:

I. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит в размер на 2 000 лв. по издадени от „ФИНАНСОВИ АНАЛИЗИ СДР“ ЕООД фактури с №0...222/24.04.2020 г., с ДО в размер на 5 000,00 лв. и ДДС в размер на 1 000 лв. и №0...232/15.06.2020 г.. с ДО в размер на 5 000,00 лв. и ДДС в размер на 1 000 лв. с предмет на доставка „възнаграждение съгласно консултантски договор“, плащанията по които са извършени по банков път. На доставчика не е извършвана насрещна проверка. От събраните доказателства в хода на ревизионното производство във връзка с тези доставки се установява, че те са направени въз основа на договор за консултантска дейност относно финансови услуги от 11.02.2020 г., съгласно който „ФИНАНСОВИ АНАЛИЗИ СДР“ ЕООД се съгласява да консултира, посредничи, съдейства и да извършва всички необходими действия за осигуряване на инвестиционен кредит, съгласно инвестиционна програма на „ПИК ЕНД ЕМ ИНВЕСТ“ ЕООД. Предвиденият в споразумението срок за изпълнение е 12 месеца - до 11.02.2021 г., с уговорката, че при изпълнение извън срока също се дължи възнаграждение. Договореното възнаграждение е уговорено по следния начин: 1. уговорено в абсолютен размер

възнаграждение в размер на 15 000,00 лв. без ДДС при изпълнение на задълженията по договора в хипотезата, независимо дали се стигне до усвояването/предоговаряне на кредит и/или подписването на договор между банката и възложителя; 2. уговорено в условията на евентуалност в относително определен размер възнаграждение - общо 1 % от общата стойност на договора за финансиране, в хипотезата, когато се стигне до усвояването/предоговаряне на кредит и/или подписването на договор между банката и възложителя. Изрично е предвидено, че във втората хипотеза заплатените 15 000лв. са част от уговореното в относително определен размер възнаграждение, както и че плащането на тези 15 000лв. се дължи на три вноски от 5 000лв., платими месечно в първите три месеца от сключването на договора. Тези клаузи договора не са обсъждани от данъчните органи. Те са приели, че възнаграждението е уговорено в размер на 15 000лв. От страните по договора е съставен приемо-предавателен протокол от 02.05.2020 г. за извършени консултантски услуги, в т.ч. изготвяне на бизнес план за инвестицията, финансови допускания и парични потоци за периода на кредита, консултация и препоръки по финансовите отчети, дългосрочна и краткосрочна задължнялост, рентабилност от обичайна дейност, тенденция на рентабилност от обичайна дейност, ефективност на разходите, покритие на задължения с оперативни парични потоци, растеж и продуктивност, ниво /марж/ на печалба, ликвидност, покритие на дълг и лихви, EBITDA. Издадени са фактури №0...216/11.02.2020 г., с данъчна основа (ДО) в размер на 6 000,00 лв., без начислен ДДС, №0...222/24.04.2020 г., с ДО в размер на 5 000 лв. и ДДС в размер на 1 000 лв. и №0...232/15.06.2020 г.. с ДО в размер на 5 000 лв. и ДДС в размер на 1 000 лв., с предмет на доставка „възнаграждение съгласно консултантски договор“, плащанията по които са извършени по банков път. Не спорно по делото, че до усвояването/предоговаряне на кредит и/или подписването на договор между банката и възложителя не се е стигнало. Други установявания във връзка с тази доставка от страна на данъчните органи не са правени. Въз основа на тези данни е изведен извод, че договорът е фиктивен, тъй като е платено без да е налице усвояването/предоговаряне на кредит и/или подписването на договор между банката и възложителя. Съдът приема, че само на база събраните по делото доказателства подобен извод не е обоснован и в известна степен произволен. Липсват достатъчно

доказателства, въз основа на които да се приеме, че договорът е фиктивен. Ако бе извършена насрещна проверка на дружеството, сочено за доставчик, при която да се установи напр., че дружеството няма кадрови ресурс да извършва подобна дейност, подобен извод би бил единствено възможен, но подобна проверка не е правена.

2. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит в различни данъчни периоди за времето от 09.2018г. до 10.2019г. в общ размер на 22 097,00 лв. по 14 фактури, издадени от „ЮНАЙТЕД ПАРТНЪРС ЕЙЧ АР“ ЕООД с предмет на доставка „договор-услуга“. Конкретните фактури са описани по номера и дати в таблица на стр. 5 в РД. На доставчика е извършена насрещна проверка, при която е установено следното: Доставчикът е с регистрация по ЗДДС от 09.03.2016г. до 30.12.2020г., когато регистрацията е служебно прекратена, т.е. към момента на процесните доставки е бил регистрирано по ЗДДС лице. Искането за представяне на документи до доставчика е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, като не са представени исканите документи и данни. С това насрещната проверка на дружеството се изчерпва, видно от протокола за насрещна проверка, на стр. 1049 от преписката. От страна на ревизираното лице са представени договори, въз основа на които са извършени спорните доставки, приложения към тях, в които са описани лицата, извършили услугите и конкретните часове положен труд, както и приемо-предавателни протоколи, с които страните са се съгласили, че услугата е извършена. Договорите са еднотипни. Предмет на договорите е товаро-разтоварителни дейност, като конкретен обем чрез тях не е договарян, само стойността на предоставената услуга на час. От страна на данъчните органи е установено, че част от договорите са датирани за дати, на които соченият за подписал ги законен представител на дружеството не е бил на територията на Р България (чрез справка за регистрираните влизания/излизания от територията на страната). Въз основа на всички тези обстоятелства е прието от данъчните органи, че не може да се установи реалност на доставките и респ. право на данъчен кредит.

От заключението на изслушаната по делото съдебно счетоводна експертиза се установява следното: Издадените фактури от „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД са на база подписани договори с „Пик енд М инвест“ ЕООД, издадени протоколи за извършени товаро-разтоварни дейности, като в същите са посочени периодите на

извършване на услугите, броя часове и лицата, които са ги извършили. Стойността по фактурите кореспондира на съпътстващите документи, като в тях е включена стойността на положения труд и транспортни разходи. Приложените фактури като доказателства в т. 5 от Жалбата касаят закупени, респ. продадени стоки, които са в голям обем. Дружеството се занимава с производство на арматурни заготовки, което предполага, че закупуваната суровина следва да се разтовари и след като се изработи в подходяща форма, съобразно заявените от клиента следва да се натовари на транспортно средство, което изисква ползването на такъв тип услуги. В периода от м. август 2018 г. до м. октомври 2019 г. в счетоводството на „Пик енд М инвест“ ЕООД няма фактури, свързани с получени услуги по извършени товаро-разтоварни дейности. Дружеството не разполага със специализирани ДМА да извършва такъв тип дейност - мотокари, електрокари. Заключение е подробно обосновано и съответства на представените писмени доказателства, поради което съдът е възприема изцяло.

В ревизионния доклад е посочено, че от извършени проверки в програмни продукти на НАП и в информационната система на НАП е установено, че дружеството издател на фактурите не е начислило ДДС, не е включило в СД и в дневниците си за продажби част от процесните фактури – десет от четиринадесет, описани в нарочна таблица на стр. 9 от ревизионния доклад. Тези обстоятелства, посочени в ревизионния доклад, по делото представляват недоказано твърдение на данъчните органи, тъй като не са удостоверени в протокол за извършена проверка или по какъвто и да било друг начин – с допустими по закон доказателства и/или доказателствени средства. Твърде вероятно е именно това да сочат данните от информационната система на НАП, но доказателства за това липсват по преписката и не са представени по делото. Проведената ревизия не е по реда на чл. 122 от ДОПК и фактите, изложени в ревизионния доклад не се считат верни до доказване на противното. Съдът приема констатацията за нереалност на доставките за необоснована. Въз основа на заключението на вещото лице следва да се направи извод, че са налице реални доставки по процесните фактури, тъй като услугите по естеството си са свързани с последващи доставки на жалбоподателя и не се установява жалбоподателят не е плащал други подобни услуги на трети лица.

3. За данъчни периоди м. 09.2018 г., м. 02.2019 г. и м. 01.2020 г. с РА са начислени

лихви за забава в общ размер на 1 246,72 лв. върху размера на ползания данъчен кредит по общо пет сторнирани впоследствие с КИ фактури, издадени от „НЕДСТИЙЛ КЪНСТРЪКШЪН“ ЕООД и „АСПЕН СТРОЙ БИЛД“ ЕООД (фактурите са описани на стр. 15, 17 и 19 от ревизионния доклад). Няма спор по делото във връзка с фактическите основания за начисляване на посочените лихви, нито по отношения на техния размер.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата е допустима.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма. В хода на производството не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът приема възраженията във връзка с валидността на електронните подписи за неоснователни, тъй като не споделя изводите на вещото лице, че електронни подписи не съответстват в пълна степен на изискванията в Регламент 910/2014. Констатираните от вещото лице несъответствия на подписите не засягат тяхната валидност, нито поставят под съмнение възможността за безспорна идентификация на лицата, които са ги положили. Включването на ЕГН в квалифицираните удостоверения за квалифициран електронен подпис не е нормативно предвидено. ЕГН съставлява административен идентификатор, чрез който физическите лица се определят еднозначно (чл. 11 от Закона за гражданската регистрация) и посредством документа за самоличност се предоставя на доставчика на удостоверителни услуги заедно с други лични данни във връзка с идентифициране на лицето, на което ще бъде издаден електронен подпис (чл. 43 ЗЕДЕУУ), което не означава, че ЕГН трябва да е видим при подписването на документите. Липсата на видим ЕГН в квалифицираното удостоверение за електронен подпис не е основание да се приеме, че този подпис не изпълнява условията на чл. 3, т. 12 от регламента, още повече, че в приложение I към регламента няма изискване за подобна информация - буква в) предвижда само необходимост от посочване на името на титуляря или негов псевдоним. В разглеждания случай е установено свързването с конкретния служител от ТД на НАП С. и положените подписи в оспорените електронни документи с издадените

удостоверения чрез посочените в тях данни – имена, електронен адрес и месторабота. Това означава, че са спазени изискванията по чл. 26, букви а) и б) от Регламента, т. е. подписите са свързани по уникален начин с титулярите им и последните могат да бъдат идентифицирани. Допуснатата грешка при част от подписите при изписване на наименованието на юридическото лице по никакъв начин не влияе на валидността на КЕП, защото въпреки нея титулярят на подписа и заеманата от него длъжност е еднозначно идентифициран. На следващо място валидирането от доставчика „Информационно обслужване“ АД е извършено към момента на предоставяне на КЕП и важи за срока на валидността на подписа. Регламентът не поставя изискване за някакво специално, нарочно извършено и ново валидиране от доставчика на услугата след полагането на КЕП.

Ревизионният акт в оспорената част по отношение на главниците противоречи на материалния закон, тъй като правото на данъчен кредит не е било упражнено без основание - налице са доставки по см. на чл. 9 от ЗДДС от една страна, за тях правото на данъчен кредит е възникнало и е било надлежно упражнено – от друга. Жалбоподателят е регистрирано лице по ЗДДС, доставките са осъществени от регистрирани по ЗДДС лица към момента на извършване на доставките. По делото не се установи, жалбоподателят да е извършил данъчна измама, нито, че той е знаел или е трябвало да знае, че с покупката си участва в сделки, част от измама с ДДС, извършена от доставчиците или от друг стопански субект, действащ нагоре по веригата от тези доставки на стоки и услуги, ако се приеме, че такива са налице. Затова не са налице основания за ограничаване на правото на данъчен кредит по процесните доставки. Както се изтъква в практиката на съда на ЕС, при установена реалност на процесните доставки, какъвто е конкретният случай, режимът на правото на приспадане, предвиден в директива 2006/112 не допуска на данъчнозадължено лице да бъде отказано правото да приспадне ДДС за доставка на стоки, поради това, че поради измами или нередности, извършени нагоре или надолу по веригата спрямо тази доставка се счита, че последната не е реално осъществена, без въз основа на обективни данни да е доказано, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че посоченото от него сделка, на която то основава правото си на приспадане, е част от измама с ДДС – в този смисъл решение по дело С – 439/2004 и С – 440/04, т.

45, 46 и 60, решение по дело С – 80/11 и С – 142/11, т. 47 и решение по дело С – 285/11, т. 45. По изложените съображения съдът приема, че правото на данъчен кредит е било надлежно възникнало и упражнено, ревизионният акт в оспорената част по отношение на главницата и начислените лихви за забава за нея е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

В останалата част на оспорения ревизионен акт – за установеното задължение за лихви за забава за данъчни периоди м. 09.2018 г., м. 02.2019 г. и м. 01.2020 г. в общ размер на 1 246,72 лв. върху размера на ползвания данъчен кредит по сторнирани с КИ фактури, издадени от „НЕДСТИЙЛ КЪНСТРЪКШЪН“ ЕООД и „АСПЕН СТРОЙ БИЛД“ ЕООД, ревизионният акт е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена. За периода от упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури до периода на издаването на КИ, следва да бъде начислена лихва, доколкото правото на данъчен кредит е било упражнено на отпаднало основание.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски от страна на процесуалния представител на жалбоподателя следва да се постави на обсъждане. Същата е частично основателна и следва да бъде уважена, на основание чл. 161, ал.1 от ДОПК съответно на уважената част от жалбата. Уважената част е за сумата от 33873.68лв., а материалният интерес е на обща стойност 35120.4лв. Жалбоподателят е направил разноски общо в размер на 5 202лв., от които 50лв. за държавна такса, 1000лв. за възнаграждения за вещи лица, 4152лв. за адвокатско възнаграждение. С оглед на това претенцията на жалбоподателя е основателна в размер на 5017.34лв.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски от страна на процесуалния представител на ответника по жалбата е частично основателна. Процесуалното представителство е реално осъществено, поради което възнаграждението е дължимо и следва да се определи по реда на чл.8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съразмерно на отхвърления по жалбата материален интерес, който е 1 246,72 лв., а именно в размер на 122.81лв. (съразмерната част от дължимото при изцяло отхвърлена жалба възнаграждение, което би следвало да е в размер от 3459.63лв.). По компенсация Дирекция "ОДОП" - [населено място] при ЦУ на НАП следва да плати на

жалбоподателя разноси в размер на 4894.53лв.

По изложените съображения и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, чл. 161, ал.1 от ДОПК, Административен съд – [населено място]-град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „ПИК ЕНД М ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.6, офис 5, представлявано от управителя М. И. М., РА № Р-22221022001084-091-001/17.03.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., в частта потвърдена с Решение № 752/06.06.2023 г. на Е. С. П. - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, с която на дружеството са установени допълнително задължения за данък добавена стойност в размер на 24 097,00 лв. главници и са начислени лихви за забава върху тях в размер на 9 776.68лв. за данъчни периоди м. 09.2018 г., м. 10.2018г., м. 01.2019, м. 02.2019 г., м. 05.2019 г., м. 06.2019 г., м. 09.2019 г., м. 10.2019 г., м. 01.2020 г., м. 06.2020 г. и м. 03.2021 г.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ПИК ЕНД М ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.6, офис 5, представлявано от управителя М. И. М. в останалата ѝ част – по отношение на частта на РА, с която са установени задължения за лихви за забава за данъчни периоди м. 09.2018 г., м. 02.2019 г. и м. 01.2020 г. в общ размер на 1 246,72 лв., по повод сторнирани с КИ фактури, издадени от „НЕДСТИЙЛ КЪНСТРЪКШЪН“ ЕООД и „АСПЕН СТРОЙ БИЛД“ ЕООД.

ОСЪЖДА Дирекция "ОДОП" - С.-град при ЦУ на НАП да плати на „ПИК ЕНД М ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.6, офис 5, представлявано от управителя М. И. М., сумата в размер на 4894.53лв., представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: